

РЕШЕНИЕ

№ 6270

гр. София, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 25.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **1840** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на С. П. М. от [населено място] против Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021 на Зам. Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, изх. №02-220-6500/800 от 13.01.2023 г., с което УП е оторизирана сума в размер на 0 лева и са определени санкции за бъдещ период в размер на 664,50 лева по СЕПП, 472,45 лева по СПП и по подмярка 13.1/НР 1 в размер на 872,09 лева.

Жалбоподателят счита, че оспореният акт е немотивиран и това обуславя неговата незаконосъобразност. Сочи се, че не са изложени мотиви защо се оторизира субсидия в размер на 0 лева. Липсват фактически и правни основания за издаване на акта, като се излагат съображения в подкрепа на този довод. Твърди се, че при извършване на проверката и в самия доклад от нея се съдържат явни грешки. Счита, начисленото под формата на бъдещи санкции за неправилно и незаконосъобразно.

Иска се от съда да отмени уведомителното писмо, алтернативно да се върне преписката на административния орган със задължителни указания, като счита, че въз основа на изготвената експертиза следва да му се изплати субсидия върху 0,77 ха по силата на чл.76, ал.2. Моли се и за присъждане на направените по делото разноски, съгласно представен списък на разноските.

По делото са представени и подробни писмени бележки.

Ответната страна по делото – Заместник-изпълнителният директор на ДФ

„Земеделие”, чрез процесуален представител в представен писмен отговор изразява становище, че жалбата е неоснователна и моли да се потвърди уведомителното писмо. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юриск. възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото писмени доказателства и съобрази становищата на страните, и след служебна проверка за законосъобразност на обжалвания индивидуален административен акт на основание чл. 168 от АПК, намира за установено следното:

По фактите

Не е налице спор по делото, че жалбоподателят е регистриран като земеделски производител в интегрираната система за административен контрол (ИСАК) с уникален регистрационен номер (УРН) 718658 и за Кампания 2021 г. е подал Заявление за подпомагане до Държавен фонд „Земеделие“, Разплащателна агенция с УИН 22/270522/11368 от 17.05.2021 г.

С посоченото заявление жалбоподателят е заявил искането си за плащане за подпомагане за два парцела, находящи се в землището на [населено място], [община], област М., местно Мелянското. Парцел 39044-201-1-2 е заявен за кампания 2021 г. като ливада за косене с площ от 2,35 ха и парцел №39044-210-1-2 също ливада за косене с площ от 1,08 ха.

Към заявлението са представени изискуемите документи.

Извършена е проверка по подаденото заявление за допустимост на декларираните площи, като резултатите са детайлно описани в доклад. За извършената проверка С. М. е уведомен с УП, изх. №01-262-6500/288 от 27.02.2022 г. на Началник отдел РТИ, ДФЗ.

Жалбоподателят е възразил срещу установеното при така извършената проверка, като е оспорил общата декларирана площ и така определената за недопустима за подпомагане. Помолил е за извършване на допълнителна проверка.

На 18.11.2022 г. М. е подал ново възражение, като е уведомил Директора на Технически инспектора на ДФЗ Земеделие, че все още не е извършена поисканата от него проверка. Подадена е и жалба срещу бездействието на служителите на Техническият инспекторат с вх. №01-262-6500/288 от 23.12.2022 г.

С УП, изх. №01-262-6500/288+5/31.01.2023 г. на ДФЗ /след издаване на обжалваното в настоящото производство УП/, М. е уведомен, че е извършен допълнителен анализ на подаденото от него заявление за кампания СЕПП 2022 /заявлението е за 2021 г./, като са посочени причините довели до получените разлики между заявена и установена площ, а именно: „от площта на парцел №39044-201-1-2, заявен с култура „31500 Ливади за косене“ е измерена допустимата за подпомагане площ. Изключената площ е заета от групово разположена дървесна и храстовидна растителност, без ясно видими следи от стопанска дейност“. За втория парцел №39044-210-1-2, заявен с култура „Ливади за косене“ е прието, че е недопустим с цялата си площ, тъй като липсват следи от агротехнически мероприятия, свързани с почистването и ползване на имота.

На 13.01.2023 г. е издадено оспореното в настоящото производство Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021 г. с изх. № 02-220-6500/800 от 13.01.2023 г. на Заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с което М. е бил уведомен, че оторизираната субсидия по Подмярка 13.1/НР 1, СЕПП, СПП и ЗДП е 0 лева. Със същото са начислени санкции,

подлежащи на прихващане от бъдещи плащания, в размер на СЕПП 663,50 лева; СПП – 472,45 лева и Подмярка 13.1/НР 1 – 872.09 лева.

В уведомителното писмо се посочва, че общата оторизирана сума за получаване е изчислена чрез Интегрираната система за администриране и контрол (ИСАК) след извършването на задължителни административни и/или проверки на място (съгласно чл. 37 от ЗПЗП) на данните в подаденото от жалбоподателя заявление, като тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се в регистрите на ИСАК, поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП.

Конкретните мотиви за определяне на този размер на субсидията, представляващ фактически отказ за подпомагане, са посочени в табличен вид на стр. 1 и 2 от Уведомителното писмо, като поясненията към колоните на таблицата съставлява основанието, на което ДФЗ отказва изцяло финансово подпомагане при съответните констатирани несъответствия.

По делото е изготвена съдебно-техническа експертиза от вещо лице геодезист и икономист, оценител, която е приобщена по делото като неоспорена от страните. Според заключението на вещото лице след проверка на място е очертана и измерена допустима площ в двата парцела в размер на общо 2,10 ха. Посочено е, че върху процесните парцели се установяват следи от агротехнически мероприятия – косене и премахване на нежелана растителност, с оглед и на което вещото лице приема, че част от площта на парцелите отговаря на условията за допустимост за подпомагане. Сочи се също, че и върху останалата площ има следи от премахване нежелана растителност, но въпреки положените усилия, състоянието на 1, 33 ха не отговаря на условията за допустимост за подпомагане. Вещото лице посочва, че върху процесните парцели има плътно разположени групи дървесна и храстовидна растителност, както и орлова папрат, на обща площ 1, 33 ха.

По правото

Предмет на оспорване е Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021 на Зам. Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, изх. №02-220-6500/800 от 13.01.2023 г.

Писмото е изтеглено от сайта на ДФЗ на 27.01.2023 г. Жалбата е подадена чрез административния орган до АССГ на 10.02.2023 г., т.е. същата е подадена в законоустановения 14-дневен срок, поради което и е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното уведомително писмо е издадено от Заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие". Изпълнителният директор на ДФ "Земеделие", съгласно чл. 20а от ЗПЗП, организира и ръководи дейността и на Разплащателната агенция (РА) и я представлява. Изпълнителният директор притежава правомощия по отношение одобряването или отхвърлянето на проекти по схеми и мерки на Общата селскостопанска политика, които може да делегира, съгласно чл. 20а ал. 3 и 4 от закона. Със Заповед № 03-РД/3088 от 22.08.2022 г., Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ е делегирал на заместник-изпълнителния директор В. И. К., права да издава и подписва Уведомителни писма от вида на процесното.

Съдът намира, че обжалваният акт е издаден в предписаната от закона писмена форма, но е немотивиран, издаден при нарушаване на административнопроизводствените правила за това.

Съдебната практика приема, че в уведомителните писма като процесното, мотивите на

акта се съдържат в съставените таблици и разясненията към тях. Това обаче, не изключва задължението на АО да посочи конкретни фактически основания при издаване на своя акт, както и императивното му задължение да посочи конкретната правна квалификация, във връзка с чл. 59 т. 4 от АПК.

Никъде в издаваните от адм.органи писмени документи по делото, още по-малко в оспореното УП, не е посочено правното основание на което АО се е позовал. В разпоредбата на чл. 43, ал. 3, от Закона за земеделските производители (ЗПЗП), Държавен фонд "Земеделие"- Разплащателна агенция намалява размера на плащането или отказва плащане, при десет хипотези описани в самостоятелни точки. Коя от тези хипотези е приел АО за приложима в случая не е известно на съда. Съдът не може да замени дължимите от АО действия вменени му с разпоредбата на чл. 59 АПК. Така непосочването на конкретно нарушената правна норма, пречатства възможността на съда да извърши проверка за съответствие на оспорения акт с материалния закон. Не може едва с назначената съдебно-техническа експертиза да се установява защо са недопустими площите, още повече, че от същата се установява, че не цялата площ на двата парцела е недопустима. Според вещото лице площ от 2.10 ха в двата парцела отговаря на условията за допустимост за подпомагане.

В случая безспорно е допуснато нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, защото няма ясно изразени мотиви, които да гарантират ефективно упражняване правото на жалба на адресата на акта и осигурят възможност за съдебен контрол за спазване на материалния закон. В АПК са заложили общи правила за издаване на индивидуалните административни актове, като административният орган е длъжен служебно да изясни всички относими факти преди издаване на акта и ясно и недвусмислено да посочи кои от тях приема за доказани, за да приложи съответната им правна норма, а не тази дейност да се извършва за първи път от съда в производството по обжалване на административния акт. Според съдебната практика (съобразяваща се с незагубилото действие Тълкувателно решение № 16/1975 г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд) е допустимо осъществяването на тази дейност да е видна и от други документи, съставени в административното производство от органът или негови помощни органи, но това не означава, че мотивите на административния орган да издаде оспорения акт, следва да бъдат изяснявани за първи път в съдебното производство, чрез събраните от съда доказателства, включително и от изслушаните заключения по допуснатите съдебно-технически експертизи.

От самото уведомително писмо по никакъв начин не може да се установи каква е причината за извършеното намаление на заявените за финансово подпомагане суми. Изследването на съдържанието на таблиците и на обясненията към тях, не позволява установяване на конкретното фактическо и правно основание за намалената с оспореното писмо оторизация по заявлението на дружеството. Няма конкретни, относими констатации по отношение на заявлението на оспорващия. В акта липсват и посочени правни основания. В разпоредбата на чл. 43, ал. 3 ЗПЗП са изброени хипотезите, в които Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по схемите за директни плащания, но при липса на фактически установявания, не могат да бъдат изведени и правните такива за издадения отказ. Съгласно чл. 170, ал. 1 АПК доказателствената тежест за установяване на обстоятелството, че размерът на заявеното финансово подпомагане следва да бъде намален лежи върху административния орган, който следва да установи фактическите и правни основания за издаване на административния акт. Предвид посочената

процесуална норма, не може да се приеме, че в хода на съдебното оспорване, с допустими доказателствени средства може да се санира пропускът на административния орган да изложи фактическите основания за издаване на оспорения акт. От мотивите към оспореното уведомително писмо следва да е видна причината за намаленото подпомагане, както и да се посочи актът или проверката, въз основа на която това е направено. Мотивирането на акта е една от гаранциите за неговата законосъобразност. С излагането на мотиви се довеждат до знанието на страните в административното производство съображенията, по които административният орган издава или отказва да издаде административен акт, което подпомага страните в избора им на защита и съответно прави възможен и/или улеснява контрола върху законосъобразността и правилността на акта, който се обжалва. Следва да се отбележи също, че в рамките на съдебната проверка по чл. 168 АПК, съдът проверява законосъобразността на акта, съобразно посочените в него фактически и правни основания, но не може да допълва мотивите в издадения административен акт.

Предвид изложеното, съдът намира, че уведомителното писмо, в обжалваната част относно намалението на исканите суми, е издадено при неспазване на установената от закона форма, поради липса на конкретни фактически и правни основания за издаването му, както и поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила - отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК, поради което следва да бъде отменено. Тъй като естеството на въпроса не позволява решаването му от съда, преписката следва да се изпрати на административния орган за ново произнасяне по подаденото от С. П. М. от [населено място] заявление, съобразно указаното в мотивите на решението.

При този изход на делото, и на осн. чл. 143 АПК ответникът следва да заплати на оспорващия направените по делото разноски в размер на 610 лв /10 лева, заплатена ДТ и 600 лева – внесен депозит за вещо лице/ съобразно приложен списък по чл. 80 ГПК и документи доказващи извършването им. Относно направеното искане за присъждане на разноски за транспорт на вещото лице в размер на 56,95 лева по маршрут С.-с. Котеновци-С., съдът намира, че същото е неоснователно. Съгласно представената справка-декларация, вещото лице е посочило суми за транспорт, които са заплатени от съда, поради което и не следва такива да бъдат заплатени и на оспорващия.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд-София град, трети състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. П. М. от [населено място], Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2021 на Зам. Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, изх. №02-220-6500/800 от 13.01.2023 г.

ИЗПРАЩА преписката на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", за ново произнасяне по заявлението за подпомагане на С. П. М. от [населено място], съобразно дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 174 АПК, едномесечен срок за издаване на административния акт, считано от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА ДФЗ да заплати на С. П. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен

адрес] за разноси по делото в размер на 610 /Шестотин и десет/ лева.
Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението на страните пред
ВАС.

СЪДИЯ: